І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 44. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 9-го БЕРЕЗНЯ 1966 | 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS | JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 9, 1966 No. 44. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Вівторок, 8-го березня 1966

В АМЕРИЦІ

УРЯД НЕ ПЛЯНУЄ ЗБІЛЬШУВАТИ ПОДАТКИ, ЯК ЦЕ ВИДКО З ЗАЯВИ ПРЕЗИДЕНТА про промислові інвестиції. Але не опубліковані дані про зменшення числа безробітних в лютому цього року, яке має становити 3.7 або 3.8 відсотка в порівнянні з січневим відсотком, який виносив 4, свідчить про те, що інфляційний тиск посилюється, і Уряд буде змушений запроєктувати збільшити прибуткові податки. Уряд ствердив, що промислові інвестиції цього року мають збільшитися на 15.5 до 16.5 відсотка, отже мало що більше в порівнянні з минулим роком. Таке збільшення не свідчить про те, щоб загрожувала інфляція валюти. Давніше передбачали більший ріст інвестицій, і тому говорили про потребу збільшити податки.

ЛАТИНСЬКІ АМЕРИКАНСЬКІ ДЕРЖАВИ ПРИХИЛЬНІШЕ СТАВЛЯТЬСЯ ДО ПОЛІТИКИ ЗДА В ДОМІНІКАНСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ, коли переконалися в тому, що ця країна бажає запевнити вільні й мирні вибори в Домінії перед 1-им червня цього року. Представники латинських країн вдоволені і з того, що ЗДА плянують дати широку економічну й всяку іншу допомогу Домініканській Республіці, яка три декади була під тиранією родини Трухілльо, і яка минулого року пережила внутрішню боротьбу, що припинила економічний розвиток Домініки. Про зміну становища у відношенні до ЗДА свідчить той факт, що обсерватор Об'єднаних Націй в Домінії, венесуельський дипломат Хозе Антоніо Майобре, який 6 тижнів перебував в Домініканській Республіці, поїхавши туди як ворог ЗДА, тепер прихильно дивиться на політику Вашингтону в Домінії.

ДОРАДЧА КОМІСІЯ ЗДА В СПРАВАХ ІНФОРМАЦІЇ РЕКОМЕНДУЄ БІЛЬШЕ ФОНДІВ НА ІНФОРМАЦІЙНУ АГЕНЦІЮ ЗДА. Ця п'ятичленна Комісія ствердила, що Уряд замало визначає фондів на свою Інформаційну Агенцію, і тому ця Агенція не може з успіхом поборювати ті всі брехливі вістки, які про цю країну поширюють комуністи в цілому світі. Звіт Комісії ствердив, що Інформаційна Агенція не може виконувати з успіхом своєї праці. Вона в цьому фінансовому році дістає тільки 171 мільйон, а в бюджеті на 1967-ий рік має дістати на $8 мільйонів більше. Але це збільшення фондів на ІА є замале, бо Агенція не може втримувати в Европі стільки бібліотек, скільки потрібно. 5 років тому в Европі було 52 бібліотеки, а тепер залишилося тільки 22, що є рішуче замало.

РЕЙ С. БЛІСС СПОДІВАЄТЬСЯ, ЩО ІНФЛЯЦІЯ І НЕЗГОДА МІЖ ДЕМОКРАТАМИ ДОПОМОЖЕ РЕСПУБЛІКАНЦЯМ виграти цьогорічні конгресові вибори. Голова Республіканського Крайового Комітету Блісс заявив на пресовій конференції у Вашингтоні, що спори між демократичними членами Конгресу в справі війни у В'єтнамі скріплюють становище республіканців. Також інфляція долара матиме вплив на вибори, які бачать, що ціни збільшуються, що є ознакою того, що вартість долара зменшується. Але Блісс відмовився сказати, на скільки збільшиться число республіканських конгресменів і сенаторів, бо прихильна тепер для республіканців ситуація може до листопада змінитися.

У СВІТІ

БОМБА РОЗІРВАЛА ТАМУ У ВАЛІЇ. Підкладення часової бомби під таму на ріці Кліведен уважають актом саботажу. Валійці ворожо ставились до будови цієї тами, вважаючи це експлуатацією водних засобів Валії. На шістнадцять хвилин перед експлозією анонімний телефон перестерігав поліцію у Велшпул, що під таму підкладено бомбу. Внаслідок експлозії впав сталевий машт, що підтримував телеграфну лінію. Не було жертв. Внаслідок цього вибуху 12-мільйонова споруда припинить працю на шість тижнів.

ЗАКІНЧИЛАСЬ КОНФЕРЕНЦІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ АФРИКАНСЬКИХ ДЕРЖАВ, що відбувалась у столиці Абісінії Аддіс Абабі. Із конференції вийшло 8 держав, з Єгиптом у проводі. Більшість покинула конференцію на знак протесту проти участи в ній представників нового режиму у Гані. Інші не згоджувались із надто поблажливим трактуванням усамостійнення Родезії. Членами Організації є 36 африканських держав.

РЕЖИМ НАССЕРА В ЄГИПТІ ОСКАРЖИВ ЗНОВУ 60 ЧЛЕНІВ МУСУЛЬМАНСЬКОГО БРАТЕРСТВА в підготові революції для повалення уряду З'єднаної Арабської Республіки. Раніше арештували там під тим самим закидом 147 осіб.

ГІРСЬКУ МІСЦЕВІСТЬ ЗАВНІК У ЮГОСЛАВІЇ ЗАСИПАЛИ СНІГИ так, що не можна було з неї видістатись, ні до неї дістатись протягом двох місяців. Щойно тепер з весною люди і машини прорубали прохід до Завніка і привезли мешканцям свіжих харчів. Звичайно кожної зими цей район засипаний снігом і мешканці заздалегідь приготовляють собі харчеві припаси. Цього року ізоляція за снігом тривала багато довше.

ДВІ ГРЕЦЬКІ МІСЦЕВОСТІ СПЕРЕЧАЛИСЬ ПРО ТЕ, КОТРА З НИХ ВПЕРШЕ ВИЗВОЛИЛАСЬ з-під турецької неволі в 1821 році, Калаврита і Калямата. Першенство дістала Калаврита в Північному Пелопенесі. Та Калямата запротестувала, а її посли разом із послами сусідньої Спарти заповіли бойкот уряду прем'єра Стефанопульоса в грецькому парляменті. Треба було шукати компромісу і так Калямата дістала титул „першого грецького міста, що було зайняте революційними відділами і щасливо визволене". Один із політиків висловився на цю тему, що „історію використовується для політичної справи".

АНГЛІЙСЬКА КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА ПОВЕРНУЛАСЬ ДО ЛОНДОНУ після місячної подорожі по країнах Карібського моря. Її чоловік принц Філіп залишився на острові Ямайці, звідкіля в середу іде на Маямі. Він відбуде ще подорож по ЗДА і Канаді, щоб здобути гроші на добродійні цілі. Першим офіційним актом королеви після повороту було підписання проклямації про розв'язання англійського Парляменту. Вибори в Англії відбудуться 31 березня.

ІРЛЯНДСЬКІ НАЦІОНАЛІСТИ ВИСАДИЛИ В ПОВІТРЯ ПАМ'ЯТНИК АДМІРАЛОВІ НЕЛЬСОНОВІ в Дабліні. Пам'ятник Нельсона у столиці Ірляндії вважається ірляндськими націоналістами символом англійської окупації і насилля. Саме збільшаються 50-ті роковини славного повстання ірляндців на Великдень 1916, у висліді якого Південна Ірляндія дістала незалежність.

У ШЕВЧЕНКОВІ РОКОВИНИ



ТАРАС ШЕВЧЕНКО
(Портрет з пам'ятника у Вашингтоні)
* 9-го березня 1814 — † 10-го березня 1861

Тарас Шевченко

* * *

Бували войни й військовії свари:
Галагани, і Киселі, і Кочубеї-Нагаї,
було добра того гимало.
Минуло все, та не пропало —
остались шашелі: гризуть,
жеруть і тлять старого дуба...
А од коріння тихо, любо
зелені парості ростуть.
І виростуть. І без сокири
аж зареве та загуде,
козак безверхий упаде,
розтрощить трон, порве порфіру,
роздавить вашого кумира,
людські шашелі. Няньки,
дядьки отечества чужого!
Не стане ідола святого,
і вас не стане. — Будяки
та кропива — а більш нічого
не виросте над вашим трупом.
І стане купою на купі
смердячий гній — і все те, все
потроху вітер рознесе,
а ми помолимося Богу,
і небагатії, невбогі.

26-го листопада 1860
Петербург

КОМІСІЯ СЕНАТОРА ФУЛБРАЙТА УХВАЛИЛА 275 МІЛЬЙОНІВ ДЛЯ В'ЄТНАМУ

Вашингтон. — Сенатська Комісія Закордонних Зв'язків, що її головою є демократичний сенатор з Арканзо Вільям Фулбрайт, ухвалила вчора закон про надзвичайну зумовлену небезпекою закордонну допомогу в сумі 415 мільйонів долярів, з того 275 мільйонів долярів для економіки у В'єтнамі. Закон ухвалений в такому вигляді, в якому його запропонував американський уряд. Сенатор Фулбрайт зробив був поправку до тексту цього закону, пропонуючи додати, що ухвала Конгресом цієї допомоги не буде інтерпретована, як підтримка американських військових зобов'язань у відношенні до народів, які ту допомогу дістають. Але ця поправка була відкинена в голосуванні Комісії 13 до 6 голосами. Теж поправка демократичного сенатора із Савт Дакоти Джорджа МекҐоверна, який пропонував додати, що ця ухвала не означає ратифікації останніх політичних постанов або теж прийняття майбутніх політичних потягнень у В'єтнамі. Також і ця пропозиція зміни була відкинена в голосуванні Комісії 14 до 5 голосами. Дві пропозиції членів Комісії Закордонних Зв'язків сенатора Фулбрайта і сенатора МекҐоверна зустрілися із критикою секретаря закордонних справ Діна Раска, який заявив, що в таких важливих справах „Конгрес і уряд повинні говорити в один голос". Раск висловлював, що ця допомога економіці В'єтнаму не може бути інтерпретована, як поширення війни, бо Президент ясно висловився вже неraз, що у В'єтнамі ЗДА ведуть війну на малу скалю, з точно означеними напрямками та в такий спосіб, щоб зменшити до мінімуму можливу загрозу війни. Закон про допомогу закордонові у сумі 415 мільйонів долярів був ухвалений Комісією сенатора Фулбрайта майже одноголосно, бо за ним голосувало 18 членів цієї Комісії. Не голосував за тим законом лише один член Комісії Закордонних Зв'язків, а саме демократичний сенатор із стейту Ореґон Вейн Морс. Ухвала закону про закордонну допомогу Комісією, яка постійно критично перевіряє діяльність уряду у війні у В'єтнамі, означає перемогу політики уряду в південно - східній Азії, як теж показує, що — не зважаючи на різниці думок — американські політичні провідники стоять разом у всіх тих важливих справах, які вирішальні для ЗДА і вільного світу. Під час праці Комісії Закордонних Зв'язків над законом надзвичайної допомоги закордонові Сенат розглядав проєкт бюджету президента Джансона на суму 6 більйонів долярів, що мають допомогти покрити воєнні видатки. Ухвалений Комісією закон признача — крім згаданих 275 мільйонів долярів для економіки В'єтнаму — 7,5 мільйона долярів для республік Таї і Лаосу, як теж 25 мільйонів долярів для Домініканської республіки. 100 мільйонів долярів залишається до розпорядимості президента Джансона в рамах видатків на закордонну допомогу.

Американські літаки знову засипали бомбами військові об'єкти в Північному В'єтнамі

Сайґон. — Справжній град бомб з літаків американської авіації і фльоти засипав у понеділок, 7-го березня, важливіші військові об'єкти в Північному В'єтнамі, зокрема комунікаційні шляхи, мости, залізниці та військові магазини і скупчення війська, призначених на висилку до Південного В'єтнаму. Спостерігачі стверджують, що це було одне з найсильніших бомбардувань Північного В'єтнаму від часу, як таке бомбардування почалося в лютому минулого року. Військове командування інформує, що в цьому дні разом виконано 71 налет, при чому в деяких брало участь більше літаків. Головною ціллю цих налетів є припинити комуністичне постачання людей і військового устаткування для війни в Південному В'єтнамі. В поодиноких випадках американські літаки натрапляли на сильний вогонь зенітної артилерії і також протилетунських ракет совєтського виробу. Розвідні літаки опісля ствердили сильні пошкодження від бомб в місцях, на які виконано налети. Збито два американські літаки. У військовій акції на землі у північній частині Південного В'єтнаму відділи американської морської піхоти й південно-в'єтнамських парашутистів закінчили свою акцію проти полку регулярних північно-в'єтнамських комуністичних військ, оточеного в провінції Кванґнґай, здобувши головну кватиру того полку в місцевості Сончау. Із двох тисяч вояків того полку мало хто врятувався. В самому тільки селі Сончау, після його здобуття, нараховано 533 вбитих комуністів. Американські і південно - в'єтнамські втрати були легкі. Американці сильно переважали комуністів силою вогню.

Д-р П. Грицак очолив Товариство Українських Інженерів Америки

Д-Р И. ХАРИК СТАВ ПОЧЕСНИМ ЧЛЕНОМ Т-ВА

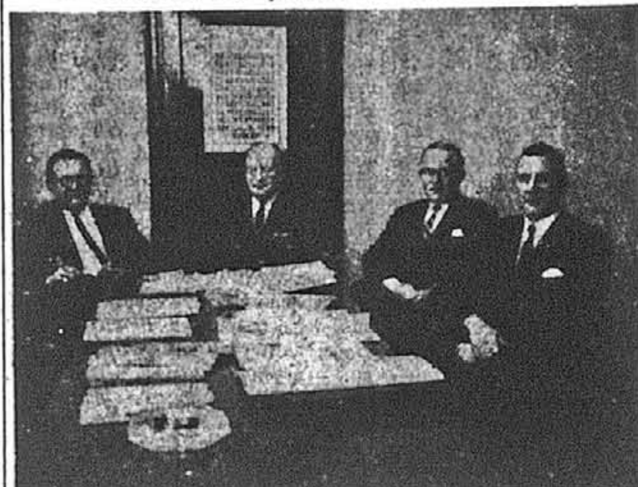
Ню Йорк. — Молодий і талановитий професор механічної інженерії в Ньюарк Коледж оф Енджінірінг інж. д-р П. Грицак очолив Товариство Українських Інженерів Америки у висліді 18-их Загальних Зборів цього Товариства, які відбулися в суботу, 5-го березня, в Українському Інституті Америки в Ню Йорку. Д-р И. Харик — наш видатний науковець і президент Корпорації Комерційних Сателітів „Комсат" у Вашингтоні став почесним членом Товариства. Зборами проводила президія на чолі з інж. Л. Яцкевичем (Філядельфія) та інж. М. Сидоровичем (Сіракюзи). На залі були присутні 48 членів та делегатів з різних Відділів, що заступали велику частину членства. Уступаючий голова інж. Е. Ярош з'явився вже після зборів, бо густа мряка не дала йому змоги прибути в час із Дітройту. Збори заслухали звітів з діяльности інших членів Управи, а д-р Грицак звітував за відсутнього голову. Минулого року Товариство оснувало два нові Відділи (Сіракюзи і Бофало), прибуло 50 нових членів, і тепер нараховує близько 600 осіб. Після уділення абсолюторії уступаючій управі та ствердження позитивної праці, яку зроблено у звітовому році, голова Номінаційної Комісії інж. А. Пацюк проголосив вислід голосування на Головну Управу, а саме: д-р П. Грицак — голова, та інженери: Я. Городецький, І. Духницький, Є. Івашків, І. Мокрівський, В. Мисак, С. Процюк, К. Туркало та В. Фриз — члени Управи. Інж. Е. Ярош очолив Контрольну Комісію. Велику частину часу Загальних Зборів забрали дискусії та пропозиції членів. Обговорено професійні і загальногромадські справи, як Патріярхат, видавнича діяльність, шкільництво, УККА, до яких Товариство, як член нашої спільноти, повинно зайняти відповідне становище. Від Українського Лікарського Товариства привітав Збори д-р Богдан Олесницький, який побажав дальшої тісної співпраці обох Товариств для загального добра української справи в діяспорі.

Композитор Василь Безкоровайний помер у Бофало

Бофало, Н.Й. (О.З.) — В суботу 5-го березня 1966 р. тут помер, проживши 86 років, проф. Василь Безкоровайний, зі смертю якого відійшов у вічність один з найстарших діячів на полі української музики. Народжений 12-го січня 1880 р. в Тернополі, по закінченні університетських студій у Львові, був гімназійним учителем у Львові, Станиславові, Тернополі і Золочеві і у всіх тих містах, крім своєї учительської праці, включався у культурне життя українських громад, організуючи хори, оркестральні ансамблі та мистецькі імпрези В Тернополі, а згодом у Золочеві був співосновником і директором філії Львівського Музичного Інституту ім. Лисенка. Не кидав праці й на еміграції у Форальберґу, а згодом у ЗДА, куди переїхав з сім'єю у 1949 році. Поселившись у м. Бофало, Н.Й., був проводом хору Відділу УККА та учителем в Українськім Музичнім Інституті. Окремою ділянкою його праці була композиторська творчість. З дитячих років вчився гри на фортепіяні та скрипці, пізніше також на віольончелі, а в часі університетських студій доповняв своє музичне знання у львівській консерваторії. У тому часі починається його багатогранна композиторська творчість, яка виявляється у вокальній та інструментальній ділянках: Сольоспіви, дуети, твори для чоловічого і мішаного хорів, світські і церковні; фортепіянові три сонати, Спомини з гір, Варіяції на тему пісні „В гаю зеленім", танкові твори та обробітки пісень для дитячого репертуару, а із скрипкових 12 українських „Думок", Спомини з гір, Козаченьку; для оркестри Думка-шумка і Різдвяна увертюра

(Закінчення на стор. 3)

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ ПОЧАЛА ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНУ ПЕРЕВІРКУ ДІЛОВОДСТВА, МАЙНА Й ОРГАНІЗАЦІЙНОГО СТАНУ УНС



Головна Контрольна Комісія при праці. На фото (зліва): дир. Петро Пуцило — секретар Комісії, д-р Володимир Галан — голова, Іван В. Іванчук й Іван Кокольський, члени.

Джерзі Сіті. — В понеділок, 7-го березня, тут у приміщеннях головно канцелярії Українського Народного Союзу почалася передконвенційна перевірка діловодства, майна та організаційного стану цієї найбільшої у вільному світі української Установи. Перевірку переводить Головна Контрольна Комісія в складі: д-р Володимир Галан — голова, дир. Петро Пуцило — секретар та пп. Іван Кокольський й Іван В. Іванчук — члени. Заступник голови інж. Володимир Коссар не бере участи в цій перевірці з уваги на стан свого здоров'я. Перевірка, що включає також діловодство і стан видавництва „Свобода" і виховно-відпочинкової оселі „Союзівка", потриває до кінця тижня і вона повідомить УНСоюзу, що має відбутися в Шикаго в тижні, що починається 16-го травня ц. р. та перед якою Контрольна Комісія, як і всі інші члени Головного Уряду, буде звітувати.

Андрія Триша з Гемтремку обрано на голову Дітройтської округи УНС

Гемтремк. — Минулої суботи, 5 березня, тут відбулися річні загальні збори місцевої союзової округи, яка об'єднує 18 Відділів УНСоюзу із понад 4.000 членів. У зборах взяли участь представники 13 Відділів, які репрезентували 95 відсотків членів Округи. Не прислали своїх представників невеличкі Відділи з подальших місцевостей. Збори відкрив голова Округи Ярослав Базюк, який, вшанувавши пам'ять недавно померлого секретаря 175-го Відділу — проф. Богдана Пителя, привітав приявних, а зокрема гол. секретаря Ярослава Падоха та обласного організатора Володимира Гірняка. Зборами керувала президія в особах кол.гол. радного В. Дідика — голови і П. Залуцького — секретаря. Після прийняття протоколу прочитаного секретарем А. Трищем, звіти з діяльности склали голова Я. Базюк, містоголова д-р А. Слюсарчук і п. Мудрий, секретар Андрій Триш, касир Михайло Яреми, орган. референт В. Дідик, англомовний секретар Вол. Борисkeвич і пресовий референт Василь Папіж. Звіти були приготовані на письмі й охоплювали багату діяльність округи в минулому році. Найбільш успішною була багатолюдна імпреза — Союзовий День, в якій взяло участь понад 3.000 громадян, та яка принесла на Стипендійний фонд понад тисячу долярів. Взірцево була ведена пресова ділянка. Її діловод В. Папіж був дбайливим хронікарем місцевого союзового і загально - громадського життя й про всі події з того життя виготовляв дописи для „Свободи". Приявні звіти головита пресового референта й уділили їм абсолюторію з подякою, на внесення голови Контрольної Комісії д-ра Дениса Квітковського, піддержане другим членом тої ж комісії Дмитром Кошелівським. Окремо звітувала стипендійна комісія, яку

(Закінчення на стор. 4-ій)

Ньюаркська округа УНС відбула організаційні збори

Ньюарк. Н. Дж. — В неділю 6-го березня 1966 р. тут у приміщенні української кат. школи св. Івана Хрестителя відбулися організаційні збори Союзової округи, в склад якої входить 21 відділів УНС. Збори відбулися під головством п. Юліяна Баранюка і секр. п. Василя Салабуна. В зборах взяли участь представники шістнадцяти відділів, а головну доповідь виголосив гол. касир п. Роман Слободян, про господарку і стан майна організації та про дальші завдання, а обласний організатор п. Степан Гаврищ подав подрібний звіт праці цілої округи активних організаторів, та представив урядовців нового відділу, зорганізованого при Українській Євангельській Громаді в Ньюарку, що одержав число 340.

Обл. організатор ствердив, що ньюаркська округа здобула рекорд, бо приєднала при квоту 280 нових членів перевершено число 285 нових членів. Головний касир Р. Слободян разом з п. С Гаврищем, вручили спеціальні відзначення, а тоді



Анна Дубас

Анна Дубас, як одинока організаторка на ЗДА і Канаду з числом 57 нових членів, одержала Енциклопедію Українознавства і золоту медалю УНС за зорганізування найбільше членів в цілій окрузі. Дальше отримали медалі М. Отрок, Т. Сиваник. В. Салабун, О. Твардовський, всч. о. Микола Харицак, І. Іваник, С. Букшована і Ю. Баранюк.

Предсідник п. Ю. Баранюк проголосив збірку на Український Католицький

(Закінчення на стор. 4-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Слово на сторожі

„На початку було слово, і це слово стало поживою й увійшло у нас" — можна, за зразком євангелиста, почати писати історію новітнього українства. І починати її від Шевченка. Шевченко у нас, українців, не лише Поет і Мистець, не лише Геній і Пророк, він — Творець в повному розумінні цього поняття. Шевченкове слово стало фундаментом, на якому відродилась новітня українська нація. Хто визнав це слово — став українцем, ті терени, на яких визнано Шевченка, — стали українськими. Не знаємо подібного прикладу ні в одного з народів, щоб один поет став творцем живого організму нації. Не знаємо прикладу ні в одного з народів, у якого ім'я поета було б в такій пошані, як ім'я Шевченка в українців.

Як слово євангельської правди щораз оживає новим змістом у нових обставинах життя, так і Шевченкове слово невмируще, воно завжди актуальне і правдиве. Саме ця євангельська сила Шевченкового слова, з одного боку, творила й творить чудо формування української нації, а з другого — викликає страх у ворогів. Заборона Шевченкового слова за царського режиму перейшла у стадію постійного фальшування і перекручень в совєтському режимі, бо заложена в цьому слові правда — кайвища національна правда, що має силу організувати на боротьбу, має силу валити ворожу неправду. Біблійний культ Шевченка, що зродився ще під кінець життя поета в українській провінції, виріс у щорічне відзначування роковин поета, як національного Провідника, що на ньому спочиває відповідальність за існування нації.

В останніх роках ми були свідками, як культ Шевченка переріс можливі сподівання. Пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні — це надзвичайний випадок. У теперішній час технології і науки, коли світ перестав прислухатися до голосу поетів і філософів, а лаврами увінчує голови космічних конкістадорів, пам'ятник українському поетові у столиці наймогутнішої на землі держави — це лише доказ, що Шевченко щось більше, ніж поет і пророк, це саме творець, перед яким схиляє чоло і чужинець, який знає силу творчости.

Не без значення і пам'ятник Шевченкові у Москві. Ворог не з пієтизму до українського національного пророка, що започаткував відродження України, поставив йому пам'ятник у своїй столиці. Це — намагання приборкати українського Прометея, позбавити його прометеївський вогонь того світла, що веде у майбутнє.

Та Шевченкове слово — євангельське слово. Його не заглушили царські заборони, його не перекрутять совєтські фальшівники. Воно має в собі живу душу нашого великого поета. Силу цього слова знаємо ми — українці на чужині, далеко поза межами нашої рідної країни, віддалені від рідного народу роками і простором. Завдяки цьому творчому слову ми разом із народом, думаємо тими самими думками, мріємо тими самими мріями, що й наш великий народ, який Шевченкове слово зробив своїм національним заповітом. У час, коли йде найбільший наступ ворога на наш нарід, коли ворожий режим намагається підірвати обмосковщенням біологічне існування нашого народу, творче слово Шевченка стоїть на його сторожі.

Вітальна справа

З днем 1-го липня цього року входить у життя схвалений Конгресом і підписаний Президентом закон про медичну допомогу й опіку над старшими віком особами, відомий під скороченою назвою „Медікер". Цей закон охоплює практично всіх громадян та постійних мешканців Америки, які вже мають 65 років життя або досягнуть цей вік перед 1968-им роком, незалежно від того, чи мають вони соціяльне забезпечення, чи ні. Але вітальною справою для них, та й не тільки для них самих, а й для їхніх родин та для суспільства, є необхідність зареєструватися на таку медичну опіку. Реченець зголошення минає 31-го березня цього року.

Про суть, характер та добродійства цієї соціяльної медичної опіки вже багато сказано й написано. Основні інформації про неї можна дістати в кожному бюрі Соціяльного Забезпечення. Український Народний Союз зі свого боку приготовляє окрему брошурку про це забезпечення, яку безплатно висилатиме зацікавленим. Коротко пригадаємо, що „Медікер" відноситься до всіх громадян і мешканців, які вже досягнули або досягнуть перед 1968-им роком 65 років життя і які на таку медичну опіку зареєструються. Далі, „Медікер" передбачає подвійне забезпечення, шпитальне і лікарське. Шпитальне забезпечення покриває всі видатки — за винятком перших 40 долярів — за шпитальну опіку впродовж 60 днів і передбачає допомогу в сумі десяти долярів денно за побут у шпиталі дальших 30 днів під час кожної недуги. Передбачається також відповідну допомогу в піклуванні хворим удома — наприклад, оплачується 100 відвідин кваліфікованої медсестри (норс) протягом 365 днів після того, як недужий перебув щонайменше три дні в шпиталі.

Це — щодо шпитальної опіки. Коли мова про лікарську опіку — вона не є „автоматичною" із шпитальною опікою, і на неї треба виразно зареєструватись. За неї оплачується по три доляри місячно, і вона забезпечує практично всю медичну опіку, включно з евентуальними хірургічними операціями та відвідинами лікаря вдома, при чому так забезпечений у „Медікер" має право вибирати лікаря.

Як згадано, всі інформації про шпитальну й лікарську опіку, яку передбачає закон „Медікер", можна дістати в кожному бюрі Соціяльного Забезпечення. Але тепер головна справа — зголоситися, щоб мати право на цю опіку, а реченець цих зголошень кінчається цього місяця. Всі особи, що належать до Соціяльного Забезпечення (мають картку зі своїм числом), одержали від тієї установи окремі формулярі, які повинні виповнити і найпізніше до кінця цього місяця повернути. Але складніша справа з тими особами, які не належать до Соціяльного Забезпечення і які таких формулярів не одержали, а таких є в Америці понад чотири мільйони і між ними напевно тисячі українців. Їх доконче треба поінформувати про обов'язок зголоситись до „Медікер", і тому звертаємося до всіх наших читачів із закликом подбати, щоб особи, управнені до „Медікер", себто такі, що мають 65 років, доконче зголосились до найближчого бюра Соціяльного Забезпечення в найкращому власному інтересі. Закликаємо також усіх наших читачів, щоб у розмовах зі своїми знайомими згадували про цю необхідність зголошення старших осіб до „Медікер" до кінця цього місяця. Це бо вітальна справа як для безпосередньо заінтересованих громадян, так і для цілої суспільности.

П. Заярський

„...Я НА СТОРОЖІ КОЛО НИХ ПОСТАВЛЮ СЛОВО"

(1)

Шевченкові роковини відзначається цього року в умовах наступу російського великодержавного шовінізму на українську мову, в умовах приглушеної боротьби нашого народу за збереження своєї мови і культури. Стара політика царського міністра Валуєва з його гаслом: „украинского языка не было, нет и быть не может" безоглядно запроваджується в Україні окупантами під маскою так званого „злиття мов при комунізмі". На практиці ж це „злиття" в Україні є заміною української мови російською, заміною української національної культури російською. А у всесоюзному маштабі це „злиття" означає переселення росіян в Україну і виселення українців з України в інші республіки СССР з позбавленням їх прав на рідну школу. Отже, під маскою інтернаціоналізму провадиться безоглядна русифікація, жахливе насильство над душею народу. Мета цієї шовіністичної політики — знищити український народ як самобутню націю з її тисячолітньою національною культурою.

Московський плян знищення української нації жорстоко і послідовно виконується: русифікація щороку поширюється, її згубний вплив позначається на школі, на видавництві книжок, на діяльності бібліотек, на засміченні української мови, на вихованні молодого покоління, на громадських і культурно - освітніх установах.

Але український народ не складає зброї. Ніякі урядові заходи, спрямовані на знищення його як нації, не досягнуть своєї мети.

За останні півтора століття український народ пережив тяжкі часи і не загинув. Наш народ був позбавлений своєї рідної школи, українська мова і література були під суворою забороною, інтелігенція була зрусифікована, школа була російська, в усіх установах панувала російська мова. Але ніякі заходи царського уряду не змогли знищити української нації!

На сторожі прав поневоленого українського народу стояло могутнє слово геніяльного поета і національного пророка України Тараса Шевченка.

Хоч Шевченко був замолоду вивезений з України, хоч йому довелося вчитися в чужому Петербурзі в російській школі, хоч його заохочували писати російською мовою, хоч він опинився в такому оточенні, що міг піти шляхом Гоголя та інших талановитих українців, що віддали свій хист збагаченню чужої культури, — Шевченко не зрікся ні своєї національности, ні своєї мови. Тим критикам, що висміювали його твори та радили писати російською мовою, Шевченко дав гостру і рішучу відповідь:

Коли хочеш грошей
Та ще й слави, того дива,
Співай про Матрьошу,
Про Парашу, радость
нашу...

Тут Шевченко натякає на розхвалений Бєлінським бездарний твір М. Полевого „Параша Сибирячка". І далі, протиставляючи сервілізмові продажних писак свою вірність і відданість рідному народові, Шевченко відкидає поради критиків писати російською мовою:

Правда, мудрі!
Спасибі за раду.
Теплий кожух, тільки
шкода —
Не на мене шитий!
А розумне ваше слово
Брехнею підбите.

Так відповів двадцятисемилітній поет російським реакційним критикам.

А в передмові до другого видання „Кобзаря" Шевченко писав: „А на москалів не вважайте, нехай вони собі пишуть по - своєму, а ми по - своєму. У їх народ і слово, і у нас народ і слово". І далі Шевченко висміює національних зрадників і перевертнів такими словами: „Нехай би вже оті Кирпи - Гнучкошиєнки сутяги — їх Бог за тяжкії гріхи наші ще до зачатія в утробі матерній осудив киснуть і гнить в чорнилах, а то мужі мудрі, учені. Проміняли свою добру, рідну матір — на п'яницю непотребную, а в придаток ще і въ подали"

В поемі „Сон" Шевченко гостро картає цих сутягземлячків, царських прислужників, що заради особистої вигоди відцуралися рідної мови:

А між ними і землячки
Де-де проглядають;
По-московській так
і ріжуть,
Сміються та лають
Батьків своїх, що змалечку
Цвенькать не навчили
По-німецьки...
... Україно! Україно!
Оце твої діти,
Твої квіти молодії,
Чорнилом политі,
Московською блекотою,
В німецьких теплицях
Заглушені...

В „Посланії" Шевченко з докором звертається до тих освічених землякiв, що „всі мови слов'янського люду" вивчили, а своєї мови не знають.

Шевченко гостро картав перевертнів, що „гірше ляха" Україну розпинали, що „за шмат гнилої ковбаси" могли й батька рідного продати. Натомість з якою великою любов'ю і повагою згадував він у „Щоденнику" про земляка Андрія Обеременка, селянина із Звенигородського повіту, який, не зважаючи на довгі й важкі роки солдатської служби, зберіг свою рідну мову.

(Продовження буде)

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

(†) Проф. Павло Зайцев

ДВА ВАНДАЛІЗМИ

(До історії двох провізоричних пам'ятників Шевченкові в Києві)

Коли 1917 рік приніс нам радісний початок національного визволення, українське військо (якщо не помиляюся, котрийсь із українських військових з'їздів) схвалило поставити в Києві в скверику на Олександрівській площі провізоричний пам'ятник — бюст Шевченка. До вересня 1919 року по - мистецькому виконаний скульптором Балавенським гіпсовий бюст поета прикрашував це гарне й людне місце нашої столиці, через яке проходять головні артерії міського руху, бо тут схрещуються дороги на Хрещатик, Старий Київ, Печерське та Поділ.

31-го серпня 1919 року на Олександрівській та Думській площах відбулася одна з найтрагічніших подій нашої доби — провокаційний напад денікінців на ушиковане до паради українське військо (відділи Галицької Армії під командою ген. Кравса та Запорожці корпусу ген. Сальського). Після того відбувся відворот нашого війська з Києва. В один із моментів вуличного замішання російські офіцери кинулися до бюсту Шевченка і, збурюючи пам'ятник, зрубали голову поета, яка покотилася і впала в траву...

Адміністрація Національного Музею, що міститься на тій же площі, вибравши відповідний момент, вислала служників на місце, де відбувся цей вандальський вчинок, і голову Шевченка перенесено до Музею, де вона, у вестибюлі, лежала на великій металевій тарелі, як символ дикої й нічим невиправданої національної нетолерантности тих, що йшли під гаслом реставрації „єдиної, неділимої Росії", і як пам'ятка одної з найстаріших образ, заданих нашому народові оганьбленням найбільших з його святощів — пам'яті великого Поета-Пророка України.

Коли в 1920 році влаштовано було в Києві Шевченківську виставку, найімпозантнішу щодо мистецького вигляду і щодо кількости зібраних експонатів, які всебічно ілюстрували життя, творчість і культ Шевченка, я, як голова Виставкового Комітету, по згоді з моїми товаришами з Комітету, умістив відтяту голову мученика - поета в центрі виставки на столі під стіною, на якій висіли: фотографії похорону Шевченка, оповита жалобним крепом його посмертна маска і все інше, що відносилося до смерти та перевезення тлінних останків поета до місця вічного спочинку. Невимовно тяжке враження справляла на всіх одвідувачів ця голова, зі зверненим догори поглядом засмучених, проникливих очей... Навіть малі школярі з українських шкіл, що відвідували виставку, говорили: „Хоч би був не дивився!"... І пригадувалася композиція славетного скульптора Антокольського — стята голова Івана Хрестителя на металевій тарелі, але з... замкненими очима...

У 1920 році, перед роковинами Шевченка, совєтська влада вирішила поновити пам'ятник. На цей раз обрано інше місце, власне те, за яке висловилася остання спеціяльно покликана до того Комісія при Головному Управлінні Мистецтв та Національної Культури ще за часів Гетьманату восени 1918 р., — Софіївська площа від сторони Михайлівського монастиря.

Але, як водиться, большевики не могли обійтися без „реваншу". Довідавшись від запликаних на спеціяльне засідання змобілізованих „спеців" про всю попередню історію встановлення пам'ятника Шевченкові, отже й про те, що дореволюційна російська влада й київські націоналістичноросійські кола всіми силами противилися тому, щоб пам'ятник Шевченкові був поставлений на цьому місці, і що для того навіть навмисно висунуто контрпроєкт т. зв. „історичної путі" — алеї пам'ятників київським князям та діячам „возсоединенія" Русі (проєкт Савенкова й Дяконова) від Михайлівського монастиря аж до св. Софії, — большевики ухвалили поставити провізоричний пам'ятник Шевченкові обов'язково на місці, де стояв уже пам'ятник св. кн. Ольги, як один із зразків серії тих скульптурних постатей, що з них мав складатися згаданий „історичний шлях".

Даремно ми, „специ", всіми силами старалися довести, що це річ технічно неможлива як на той короткий час, що залишався до визначеного владою моменту відкриття пам'ятника, та що усунення пам'ятника св. Ольги спеціяльно для того, щоб звільнити місце для Шевченка[1], ворожі елементи використають для негарної тенденційної й злосливої агітації проти українства. Останній мотив тільки під'юдив новітніх „іконоборців", і вони з подвоєною енергією взялися за переведення в життя задуманого ними пляну.

Поки в майстерні проф. Балавенського в Київській Художній Школі відливали величезну голову Шевченка (в шапці) на дуже короткім погрудді (автором моделі був скульптор - комуніст Кратко, жид із Литви), щоб поставити його на постаменті, де стояла св. Ольга, змобілізовані майстри приступили до зняття статуї з постаменту. Застукали ломи й долота, заскрипіли міцні сталеві пили, а величезний натовп стояв навкруги й мовчки, зі злобою в очах, дивився на святотатственну працю.

Дев'ять десятих мешканців Києва не знали про те, як і для чого поставлено саме на цьому місці св. Ольгу. Знали тільки, що це — пам'ятник святій княгині київській, що по боках її стоять фігури апостолів Андрія Первозванного та св. св. Кирила й Методія, і що тепер їх нищать, бо чомусь власне на їх місці має стати тепер Шевченко, ніби іншого місця нема. А тут, як на лихо, ні ломи, ні долота, ні пили „не брали" міцної бетонової маси, зв'язаної всередині міцними сталевими кістками. Постала легенда про „чудо". Минав день, минав другий, третій: ішли люди з Подолу, з Куренівки, з Лук'янівки та з околиць Києва, ставали поодаль (міліція мала вже наказ розганяти глядачів), охкали, ахкали, хрестилися, а княгиня, як і раніше, стояла ціла, непорушна. Занадто вже міцний був той бетон, що його „рецепту" знав лише скульптор Кавалерідзе, автор пам'ятника!

Все це нервувало розпорядників. Вони почали були пиляти й збивати пам'ятник з боку, тепер же, щоб прискорити справу, кинулися до голови. Ахнули побожні люди, побачивши, як величезними долотами збивають голову святої. Піддався, зрештою, бетон, тріснув, але здержували дроти, — прийшлося голову відпилювати. Жалібно заскрипіла перепилювана сталь. Одна грубезна, мотором урухомлювана, кругла пила тріснула, і її великий відламок уп'явся в горло робітникові, що нею орудував. Обливаючись кров'ю, він упав на землю з драбини, на якій стояв... „Бог вас карає! — закричали в натовпі. Старосвітський, „старорежимний" Київ заворушився. Оповідали, що голову десь забрали монахи до монастиря, що люди до неї ходять молитися, що „творяться чудеса"...

Зрештою цілу фігуру св. Ольги спиляли чи збили, і постамент „очистився": святу даму змусили силоміць уступити місце грішному поетові!.. Але з апостолами не дали собі ради: і трудно було, і часу не ставало. Їх закрили нашвидку пофарбованими пірамідальними ковпаками, серед яких і поставили присадкувате, на непропорційно низькому постаменті вміщене погруддя Шевченка[2].

Тоді Павло Тичина відізвався на цю подію таким віршем, зверненим до Шевченка (цитую з пам'яті):

Прийшли попи й диктатори
— о сором! —
Якраз всі ті, кого Ти
не любив,
І хтось Твоє обличчя
встановив
Поміж Монастирем, поміж
Собором...
Стоїш і дивишся
з докором,
Який то лад в сім'ї великій,
у громаді вольній,
Але, коли схотів би
навіть їсти,
Нічого не кажи
Первопрестольній,
Бо ще й Тебе пошлють
у комуністи.

Справа в тому, що в процесії, яка маніфестувала перед пам'ятником, брали участь не лише комуністичні організації, але також і наші православні (в майбутньому — автокефальні) українські церковні парафії — з коругвами, іконами і т. ін. Робітниці - ґалантерійниці ... чавка: „Все брехня — попи співали „Інтернаціонал", учасники процесії співали на зміну вічну пам'ять та „Заповіт".

Нав'язуючи до слів Шевченка: „Все брехня — попи й царі!", Тичина й почав вірша уїдливим рядком.

У травні 1920 р., коли большевики втекли з Києва, я, як комісар у справах мистецтва, на категоричне домагання, як української влади, так рівно ж і всіх міських та громадських установ м. Києва, розпорядився зняти це погруддя Шевченка з постаменту. Директор Архітектурного Інституту проф. Дяченко, не без певних технічних труднощів, виконав це дуже скоро, і погруддя Шевченка перенесено до будинку Українського Наукового Товариства на Трьохсвятительській вулиці.

Що сталося з фігурами св. Ольги й апостолів — не знаю.

Пам'ятаю добре, що я не зустрів у Києві ані одної людини, котра б не обурювалася на той антимистецький пам'ятник Шевченкові, на ті принижуючі гідність поета „аксесуари", — погруддя мало не на землі, дощані стіжки по боках, і на всю ту профанацію самої ідеї пам'ятника, що має звеличувати, а не ображати пам'ять великих людей, а також на дикий вандалізм із пам'ятником св. Ольги, який, згідно з культурним проєктом, опрацьованим культурними людьми, мав бути перенесений цілим, з якими б труднощами це не було б сполучене, на гору за Михайлівським монастирем.

[1] Пригадую оповідання про те, що коли міському голові м. Києва п. Дякову вказувано на те, що місце, на якому мав він поставити пам'ятник св. Ользі, призначене вже для Шевченка, він відповів „дотепно": „Пусть мужчина посторонится, чтобы дать место даме". Інші оповідачі приписували цей вираз київському генерал - губернаторові, але котрому саме, вже не пам'ятаю.

[2] Постійний пам'ятник Т. Шевченкові не мав стояти на тім самім місці, де була св. Ольга, а близько того місця на лінії, проведеній від воріт св. Софії до воріт Михайлівського монастиря.

Коли над головою нависло нещастя

„Навіть у страшний тисяча дев'ятсот тридцять третій рік, голодуючи, дядько Микола кепкував у своїй недолі. Зустрів я його весною вже обрезклого, розбалакались про людське горе, згадали сусідів, що передчасно перейшли на цвинтар, посумували, а про себе чоловік сказав:

— Нам що з Ликерією? хліба нема, зате маємо в свою волю м'яса: У мене ж худоби не лічено було! — В його очах, обведених тінями голоду, з'явилася давня усмішка життєлюба, а в моїх очах — сльоза...!

Це один - єдиний малюнок, пропущений цензурою, коли письменник Михайло Стельмах у своїй біографічній повісті „Гуси - лебеді летять", виданій в Києві, на стор. 25-ій, немов ненароком згадав небачений в історії штучний голод, запроваджений в Україні Москвою, щоб приборкати непокірних українських селян і зігнати їх у колгоспні кошари.

У другому місці повісти на стор. 76 Михайло Стельмах, знов, ніби між іншим, пише про другий страхітливий рік в Україні:

„Навіть у недобрій пам'яті тисяча дев'ятсот тридцять сьомий рік, коли над моєю, тоді кучерявою, головою нависло нещастя, мати, як могла, удень втішала мене своєю і дівочою піснею, а вночі при зорях плачем молила долю, щоб вона була справедливою до її дитини..."

Тоді нещастя нависло над цілим українським народом: масові арешти, розстріли і заслання, — несамовите нещастя, заподіяне Москвою в Україні.

Але цього Михайло Стельмах не каже і не, змальовує.

П. Панасенко

Іванна Савицька-Мусій

У НАС, У ТОРОНТІ

(Лист до приятельки)

(5)

І ми тут торгуємо, асекуруємо, висилаємо пачки, лікуємо, вирізуємо апендицити, виривамо зуби, будуємо доми, продаємо інзоліну, вазеліну і газоліну нашими, українськими руками.

У вас — одна „Арка", а в Торонті — аж дві. У вас — „Молоде Життя", а в нас „Пласт", обляганий неділями як недоступна фортеця, яку мужньо боронить енергійна пані Наталка. Торонто славиться знаменитими м'ясними виробами фірми Павича. Скільки то краківської ковбаси і смачного паштету переїхало в багажниках від нас до Америки. Пригадую, що й Ти не погорджуєш канадійською полядвичкою, правда?

Але досить уже прози. Вступім на хвилину до церкви св. Миколая. В будні тут тихо, а в тиші найкраще розмовляти з Богом. Ти почуватимеш себе тоді, мов в оздоровлюючій оазі, чистій і вільній від усього, що чуже і не накинене нашому обрядові. Заходь туди в неділю. Тобі напевно сподобається хор, набожний, молитовний, без концертового патосу, під управою проф. Ковалеса, а янгольські голоси сестер Дубляниць пригадають Тобі хор „Боян" у таборі Орлик.

Погляньмо на нашу пресу. Кількісно перевищуємо вас на голову. Маємо кілька тижневиків, маємо журнали, молодечі видання. Тижневики один одного не люблять, часто сваряться між собою, сперечаються, полемізують, вибухають і знову миряться — на коротенький час. Точнісінько так, як у „прешеркукері". Збереться в ньому забагато пари, то вона висаджує покришку і шукає собі виходу на волю. Ой, і тісно тут у нашому газетному „прешер - кукері", — голки нема де встромити.

З видавничими справами так само, як і у вас. Заплатиш видавництву — видрукують, а ні, то тримай рукопис і чекай чуда, калитка меценатів Шафранюків теж має дно, вони не чудотворці.

Та й несправедливості діються у нас врядигоди. Ось у нашому „Гомоні" вийшла книжка вашої Оксани Керч. Чи не кинула синьоока Оксана якісь чари на наших гомонівських редакторів? Бог його знає. І не побоялася вислати гарного, інтересного, інтригуючого „Нареченого" з Філядельфії аж до далекого Торонта?

З культобміном вийде у нас пoганенько. Ви прислали нам хор „Думку" і поета Євгена Маланюка, а ми ще й досі не спромоглися на реванш. Та чи й під силу? Хіба що зарахуєте нам переможну Жанну д'Арк з усім королівським двором.

Згадуючи виступ „Думки", хочеться підкреслити один момент, одну рисочку, — надзвичайну скромність засновника й першого диригента „Думки" Л. Крушельницького, який, із обов'язковістю „сірого рядовика", включився в хоровий ансамбль, віддаючи провід хору в молодші руки. І коли мої очі даремно шукали між хористами старих, відомих імен, філярів „Думки" (маестро М. Мороз, інж. А. Осадца, д-р Р. Граб, інж. Р. Трешневський), то в центрі відмолодженого і оновленого складу все ще ясніла сивною добре знайома постать, душа і серце хору, Л. Крушельницький. Коли я оплескувала щедро солістів, диригента і піяністів, мої оплески зверталися до тої скромної особи, яка, хоч і стояла далено, все і все в хорі „Думка" матиме передове, найбільш почесне місце.

З великою симпатією і шанобою вітало Торонто поета Євгена Маланюка. Квитки на зустріч, сполучену з вечерею, випродано до останнього місця. Вітали поета всі угрупування, всі професії, всі віроісповідання одною великою сім'єю.

Стільки про культобмін. Про спорт напишу Тобі небагато, хоч мушу признатися, що приглядалася аж трьом змаганням копаного м'яча. Не віриш? Спитай пана Ярослава Хоростіля, він мій свідок і сусід на доволі гамірній трибуні.

Отож, чи є якась різниця між змаганнями вашого „Тризуба" і нашої „України"? Дуже-дуже маленька різниця. І ми і ви копаємо в більшості чужими й тішимося, що „наші" виграють. І тут і там глядачі, розпалені до червоного, кидають з трибуни розпучливі поради, як і де копнути найуспішніше. І в нас і у вас войовничо настроєні симпатики вимахують жіночими парасольками і сиплять на противника соковиті, вимовні компліменти. На наші змагання, що починаються влітї о 7:30 вечора приїздить задиханий д-р Остафійчук з дружиною, аж з далекої Оттави точнісінько так само, як це роблять симпатики „Тризуба" з недалекого Трентону.

А далі все життя котиться майже без різниці. І ми віримо і не віримо Вірі Вовк, зустрічаємося і не зустрічаємося, співаємо Коротичеве „осанна" і „розпни його", пікетуємо, маніфестуємо, політикуємо, колядуємо, страйкуємо, бенкетуємо, спліткуємо, ривалізуємо точнісінько так, як Ню Йорк і Філядельфія.

Та є один відтинок, на якому маємо рішучу перевагу над Вами. Ви маєте тільки один літературно - мистецький клюб, а ми, тут у Торонто аж два.

І тут наша сумна перемога.

Торонто, грудень, 1965

Кінець

Підсумки акції за випуск поштової марки ЗДА на честь Тараса Шевченка

На початку минулого літа я відновив акцію за цю марку, уложивши і видрукувавши петиції, які розіслав до всіх українських парохій. Але не всі парохії і організації знали про те, що акції за минулі роки за цю ж марку треба щороку відновлювати, бо Поштовий Департамент не зберігає списків з попередніх років. Хоч у минулих роках акцію підтримала велика кількість організацій і 125 членів Конгресу ЗДА, але вирішення відкладувалось з року в рік, тому акцію треба було щороку відновлювати.

Цьогорічна акція є характерна тим, що в ній взяли участь широкі американські кола — репрезентанти стейтів: Арізона, Конектикат, Делевар, Флорида, Міннесота, Меріленд, Массачусетс, Мишіген, Ню Джерзі, Огайо, Орегон, Мейн, Ровд Айленд, Савт Каролайна і Вермонт, пропонуючи Поштовому Департаментові ЗДА видати Шевченківську марку в серії Чемпіонів Волі.

Крім губернаторів згаданих 15-ох стейтів до масового руху за марку Шевченка приєднались Міські Ради і посадники міст Клівленду і Парми, Дітройту, п'ятьох американських університетів та КУК, що репрезентує півмільйона Українців Канади.

До цієї акції приєдналась Головна Управа ООЧСУ, яка зі всіма її Відділами збирає підписи до петиції і надіслала мені петиції, підписані поодинокими Відділами ще таких Центральних організацій, як УНСоюз, УККА, „Провидіння", Союзу Українок, то Українсько-Американського Демократичного Клубу в Перт Амбой.

Цю акцію підтримує ряд членів Конгресу ЗДА, до яких я звертався. Так із одержаного листа від сенатора ЗДА Леверетта Солтонстола з дня 8 лютого ц. р. мені стало відомим, що справу Шевченківської марки будуть розглядати в Поштовому Департаменті в цьому 1966 році.

Цими днями я надішлю до Поштового Департаменту усі матеріяли губернаторів стейтів, мейорів міст, університетів та збірні петиції з 4.400 підписами громадян ЗДА.

Моїм проханням до всіх українців і всіх їх організацій в ЗДА як центральних так і перефирійних жадати від мене петицій — бланків для збору 100.000 підписів. Оскільки така кількість людей могла приїхати до Вашингтону на відкриття пам'ятника, ця ж кількість людей може дати свої підписи на Шевченківську марку. Для цієї великої справи будьмо з'єднані і працюймо всі!

Михайло Бабій,

Адреса:
Михайло Бабій, 2448 Thurman St. Cleveland, Ohio, 44113

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Нюйоркська Україна Шевченкові

Українська Нюйоркська громада, яка для збірки фондів на побудову пам'ятника Шевченкові в Вашингтоні створила окремий комітет, зібрала найбільше грошей та доставила на урочистість відкриття того пам'ятника до Вашингтону найбільше паломників, відзначує цьогорічний ювілей роковин народження нашого поета, національного генія та пророка Т. Шевченка, Святочною Академією, в неділю, 13-го березня 1966 р. год. 6:30 в залі „Вашингтон Ірвінг Гай Скул" при 16-ій вул. в Ню Йорку. Як вже повідомляла „Свобода", Святочну Академію влаштовують Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗДА і Комітет Об'єднання Американсько - Українських Організацій міста Ню Йорку, Відділ УККА, що вже стало традицією нашої громади, бо НТШ все давало свою промовцю й за те Комітет з прибутку все жертвував певну суму на видання НТШ.

На Академії буде промовляти представник НТШ д-р Яр. Гриневич, голова цього Комітету, а адв. Вол. Стек по англійськи виголосить вступне слово до фільму „Відкриття пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні 1964 р.", кінорежисури інж. Ю. Тамарського, який становить другу частину програми.

В першій частині, крім святкового слова, беруть участь Хор „Трембіта" з Ньюарку під батутою д-ра Ігоря Соневицького, сопрано Христя Карпевич, Р. Осадчук — тенор, рецитаторка Оля Кириченко та інші. Відомий хор „Трембіта" з Ньюарку відзначував в минулому році свій 15-літній Ювілей окремим успішним концертом. В березні 1965 р. диригентом хору став д-р Ігор Соневицький, який підготовляє з ним концерт творів композитора Дениса Січинського. Д-р І. Соневицький крім „Трембіти" диригує хором „Загравою" в Ню Йорку та хором ім. Т. Шевченка в Клівленді. Він випускає друком свою наукову працю з ділянки українського музикознавства під назвою „Артим Ведель та його музична спадщина" та компонує балет для Балетної Студії під керівництвом Роми Прийми-Богачевської в Ню Йорку. Він відомий із диригування хору „Думка" в Ню Йорку.

Сопрано Христина Карпевич, яка вперше виступить як солістка на нашій естраді, це бувша учениця Українського Музичного Інституту в Ню Йорку, кляси фортепіяна сл. п. проф. Р. Савицького, закінчила музичні студії в Гантер Коледжі та з успіхом вишколює свій голос. Вона вже відома з виступів в „Молодечому Оперному Ансамблі" під керівництвом д-ра І. Соневицького, де виконувала партії Цвірчука та Панни в опері „Ноктурн" М. Лисенка. Тепер виступає в ролі Килини в народній опереті „Чорноморці" М. Лисенка. Вона нав'язала зв'язки з американськими оперетними групами в Ню Йорку і виступає в партії Аіди з опери цієї ж назви Дж. Верді, Сантуцци з опери „Сільська честь" П. Масканьї, Графині з опери „Весілля Фігаро" В. А. Моцарта. Мікаелі з опери „Кармен" Ж. Бізе й інші. Вона відома з виступів в Квартеті Бандуристів під керівництвом проф. Р. Левицького, зокрема на останній Конвенції УККА в Ню Йорку. Тепер з солісткою в церковнім хорі ім. Митрополита Андрея Шептицького при Українській Католицькій Церкві св. Юра в Ню Йорку.

Пані Оля Кириченко-Шуган від 1956 р. працювала в Українськім Театрі Слова під мистецьким проводом О. Добровольської та Й. Гірняка. Брала участь в постановці „Мойсея" 1956 р., „Княгині на горошині" 1957 р., у вечері, присвяченому творчості Ю. Клена 1958 р., у вечері — присвяченому гетьманові Ів. Мазепі під назвою „Людина і геній" 1959 р., та виступала в „Ноктюрні" М. Лисенка в оперним Ансамблі під керівництвом д-ра І. Соневицького, мистецького дорадника нашого комітету. Тепер вона працює в Новому Українському Театрі під керівництвом В. Лисняка, який підготовляє виставу „Камінного Господаря" Лесі Українки, що в короткі відбудеться в Ню Йорку. Нашу молоду многонадійну акторку часто запрошували з рецитаціями на українські імпрези. Слід додати, що вона в 1960 р. закінчила студії в Сіті Коледж і здобула звання бакалавра психології.

До програми Академії ще входить виступ тенора Р. Осадчука. Декорацію виготовляє п-ні Лідія Грицан-Сушків. Висвітленням фільму „Відкриття пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні 1964 р." та відспіванням національного гимну плянується закінчити Святочну Академію, в якій наше патріотичне громадянство повинно взяти масову участь.

О. С.

Радісна вістка з Клівленду

Радіопередача д-ра Гурка в Клівленді передала вістку про заснування Театру „Кобзар". Це і настороженою любителів театрального мистецтва та скріпило надію, що врешті матимемо і свій театр.

Відома річ, що театр складне, коштовне і рідкісне мистецтво. Приходиться перебороти трудноції, пов'язані з костюмами, декорацією та добором акторів.

Зачуваємо, що управа театру „Кобзар" додає собі труду впоратися з усіма репертуарами та скріпилась вірою, що за діло взялися фахівці, скріплює в нас надію, що Клівлендська громада матиме частіше нагоду подобуватися творами наших українських драматургів. В особі режисера пана Володимира Гончаренка маємо здібного й енергійного фахівця, що йому постараємося дати моральну й матеріяльну підмогу та підтримаємо його шляхетні пориви. В особі пані Тамари Крижанівської маємо рівнож досвідченого режисера з многорічною практикою. А між акторами бачимо артистку зі стажем та кількох вже випробуваних аматорів.

Якщо Клівлендська громада справу підтримає, то перед театром „Кобзар" широке поле попису. Бо театр, — це не лише хвилева розвага, але і справа виховання молодого покоління. Голова театру „Кобзар" п. Ленід Дмитревич, відомий керівник танцювальних курсів у Клівленді, сам підчеркує цю обставину і заповів уже в найближчому часі виставу комедії „Суєта" Карпенка Карого.

З боку громадянства залишається сказати: Ждемо! Щасти вам, Боже!

Сильвестер Шгуляк

Роман С. Голіят

ДО УСПІХУ ХРИСТІ ОЛЕНСЬКОЇ

Часто стрічаємо на сторінках американської преси імена, які звучать по-українськи. На жаль, не багато з тих імен, які знаходимо в американських журналах, признаються до свого українського походження. Згадки про нашу молодь в англомовних публікаціях для нас важливі, бо в цей спосіб можемо переводити докладний реєстр досягнень нашої молоді на тутешньому терені.

Христя Оленська

Христя Оленська, дочка громадян Марії і Івана Оленських, прибула до ЗДА з Німеччини в 1949-му році. В Ню Йорку закінчила українську католицьку школу св. Юра, Ірвінг Вашингтон Гайскул та мистецькі студії на Нюйоркському університеті зі ступенем бакалавра. Будучи студенткою скулу, вона брала лекції мистецтвознавства в малярській студії Мирослава Радиша і в Літературно-мистецькому Клюбі в Ню Йорку, які провадили наші мистці: Яків Гніздовський, Сергій Литвиненко, Микола Бутович, Михайло Осінчук, Любомир Кузьма і Петро Холодний. Вона теж брала участь у виставці молодих українських мистців, а такі мали свою спільну виставку в Українському Літературно - мистецькому Клюбі в Ню Йорку.

Про Христю Оленську „Ню Йорк Таймс" з 16-го вересня 1965-го року писав: „Наймолодша з дезайнерів є зелено-ока Христя Оленська, яка народилася 24 роки тому в Німеччині від українських батьків. Проєкти панни Оленської будуть виробляні фірмою Гатті Карнеї, цей продукт буде можна набути восени в крамницях".

Щоб дати точний перелік заінтересовання американського світу цією українкою, то слід згадати ряд інших газет і журналів, які захоплюються Хр. Оленською, а саме: Ню Йорк Таймс 25 червня і 16 вересня, 1965 року, та 5 і 26 лютого 1966 р.; Вуменс Вер Дейлі 25 червня 1965; Вог, 15 вересня 1965; Гарпер'с Базар, грудень 1965 і січень та березень 1966; Бостон Треверер, 21 січня і 8 лютого 1966, як теж Ню Йорк Геральд Трибюн з дня 3-го березня 1966.

30-го липня 1965-го року Христя Оленська підписала умову з фірмою Гатті Карнеґі Джувелрі, і для цієї фірми впроваджує оригінальний, вперше відомий на біжутерійному ринку т. зв. „пап'є маше". Після перших вдалих спроб Христі Оленської в цьому незнаному досі плянуванні, та широкої і прихильної критики знавців цієї ділянки, багато інших фірм взоруються на помислах і досягненнях дезайнерки.

Відвідуючи студію Христі Оленської та переглядаючи перші проєкти й моделі новосотвореної біжутерії, завважуєш, що на деяких з них фірма, з якою Христя підписала умову, усталила ціни в висоті від 300 до 400 долярів. Коли ці всі моделі-проєкти підуть в масову продукцію, то за словами повище цитованих газет і журналів, ціна на цю біжутерію будуть виносити від 5 до 200 дол.

Крім дезайнування „пап'є маше", Христя Оленська присвячує багато часу малярській штуці. Свій малярський, мабуть родинно-спадковий талант, вона застосовує також і до „пап'є маше". Її рідна сестра Аркадія Оленська Петришин відома серед нашого громадянства із своїх малярських виставок. Христя Оленська доповнила свої малярські і скульптурне знання ще новим, — плянуванням модного ювілерства. З цієї останньої ділянки, 17-го лютого ц. р. вона брала участь в панелі в Нюйоркському У-теті. Ряд статтей на тему модерного біжутерійного плянування Христі Оленської появляться теж і в інших американських журналах, які вже перевели з нею в цих цілях інтерв'ю.

Помер Василь Безкоровайний

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

ра, яка була виконана бофалівською фільгармонічною оркестрою, — це тільки назви деяких творів Покійного. Написав музику до „Наталки Полтавки" і написав музику для дитячої оперети „Червона шапочка", яка є одним з останніх його творів. Василь Безкоровайний є епігоном тих українських композиторів, яких праця складалася з двох професій: одна, з якої жили і друга, для якої жили. Вони самі клали основи для розвитку музичної культури і на тих основах розвивалося і росло музичне життя нашої Батьківщини. Хоч покійний Василь Безкоровайний працював на культурному відтинку, але і того не могла дарувати йому польська окупаційна влада заславши у концентраційний табір у Стшалково у 1919 році, а згодом післала передчасно на емеритуру. Осиротив сина Любомира, дочку і зятя — відомих наших громадян д-ра Євгена і Неонілю Стецькових, внуків Адрійка і Рому та дальшу родину, як і велику українську культурну громаду, для якої все життя працював. Похорони Покійного відбулися дня 9-го березня 1966 р. у Бофало, Н.Й.

Осип Залеський

КНИЖКИ

Іван МАНИЛО

ВОЛОСОЖАР

У небеснім безгомінні,
Там, де плине синій чар,
Нам, надхненним, шле
проміння
Золотий Волосожар...

Не страшні нам хмар
примари:
Буде ж райдуга в полях
Золотий Волосожаре!
Просвіти на Київ шлях,

Щоб ми пера харалужні
Освятили на Дніпрі,
Щоб витали Музи мужні
На Шевченківській горі!

ВИСИЛАЄМО
БЕЗКОШТОВНО КНИЖКИ
українських письменників. — На поштові та інші видатки просимо додати $1.00, $2.00 або $3.00. Cante Legendum! — ЧИТАЙ ОБЕРЕЖНО!
Адреса: ОУП „ВОЛОСОЖАР"
Mr. Ivan Manylo, Box 472
Vineland, N.J. U.S.A.

ДОБРЕ ЧИТАТИ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ
СОЙКА-ЩТУКАРКА
РОМАНА ЗАВАДОВИЧА
Ціна — 1 долар
Замовляти:
SVOBODA
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Протест ПАБНА проти консулятів СССР в ЗДА

26-го січня делегація ПАБНА зложила на руки сенатора Еверетта М. Дірксена, голови сенатської меншости, петицію - протест проти ратифікації консулярного договору між СССР і ЗДА.

Петиція стверджує, що ратифікація такого договору буде виключно в користь СССР, що дасть змогу совєтським агентам більшу свободу руху в їхній підривній роботі, посилення пригунства, послуговуючись дипломатичними привілеями.

Петицію підписали: білоруси, естонці, козаки, кубинці, литовці, лотиші, словаки, українці, хорвати та інші. Відділ ПАБНА в Шикаго зібрав 5246 підписів. Акція збирання підписів продовжується в цілій країні.

Делегацію до сенатора Е. М. Дірксена очолював конгресмен Едвард Дервінскі, а петицію вручили: пані Уляна Целевич, секретар ПАБНА з Шикаго (українка), проф. д-р П. Лейнж, президент Американсько - Лотиської Організації в ЗДА, п. Сігурдс Рудзітіс (лотиш), п. К. Авізоніс (литовець), п. Вальтер Колляжс, президент Німецького Американського Національного Конгресу (німець), мгр М. Данкевич, п. Т. Царик, інж. В. Мазовський — представник ПАБНА у Вашингтоні, Д. К. Непрісутний представник словаків д-р И. Мікус.

Сенатор Дірксен заявив, що він подібно як і попереднього року, буде всіми силами змагати, щоб цей консулярний договір не був ратифікований в Конгресі. Сенатор теж сказав, що цей документ - петицію впровадить до Конгресового рекорду та виставить книжку (петицію в твердій оправі) для публічного перегляду в Сенаті всім, хто цією справою цікавиться. Сенатор Е. М. Дірксен висловив подяку і признання делегації за таку цінну й жертвенну працю, заявляючи при тому свою піддержку.

Пресове Бюро ПАБНА

ЧОЛОВІЧИЙ ХОР „СУРМА", Рочестер, Н. Й.
з глибоким жалем повідомляє,
що дня 24-го лютого 1966 року упокоївся в Бозі
на 72-му році життя

✝

МИХАЙЛО ЮРКІВ

довголітній член хору, як рівнож інших місцевих організацій.

Родині Покійного висловлюємо щире співчуття.

УПРАВА

Замість квітів на могилу
бл. п. д-ра **МИКОЛИ ШЛЕМКЕВИЧА**
складаю 20 долярів
на Наукове Товариство ім. Шевченка

Д-р Петро Б. ГАРАСИМІВ
Річмонд, Вірджінія

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла від нас
дня 23-го лютого 1966 року
наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, ДОНЬКА і СЕСТРА

бл. п. Олександра з Мельників
КУЛИЦЬКА

Цією дорогою хочемо зложити щиру подяку всім тим, хто в часі нашого горя висловлювали теплі слова співчуття і відвідували нас.

Щиро дякуємо Всечеснішим Отцям за похоронні відправи та похоронному заведенню Музика і Син за дбайливе влаштування похорону.

Дуже вдячні ми всім тим, які взяли особисто участь в похоронах, всім, які зложили свої пожертви на Служби Божі і добродійні цілі. Щиро дякуємо Католицькій Акції Пань за відмовлення вервиці біля домовини Покійної. Дякуємо за численні квіти та жертвовані молитви.

Хай Всевишній Господь винагородить за це Вас усіх Своїми Ласками.

У глибокому смутку:
Д-р МИКОЛА КУЛИЦЬКИЙ — муж
МИХАЙЛО — син
МАРТА — донька
МАМА і СЕСТРА в Україні
Д-р ІГОР МЕЛЬНИК — брат з родиною
та найближча Родина

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в суботу, 5-го березня 1966 року упокоївся в Бозі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, наш Найдорожчий ТАТО і ДІДУНЬО

бл. п.
проф. ВАСИЛЬ БЕЗКОРОВАЙНИЙ

композитор, на 87-му році життя.

ПОХОРОН відбувся в середу, 9-го березня 1966 року о год. 8:45 з похоронного заведення Слотиока на цвинтар Mt. Olivet Cemetery в Боффало, Н. Й.

В глибокому смутку:
син — ЛЮБОМИР
донька — НЕОНІЛЯ з мужем ЄВГЕНОМ
внуки — АНДРІЙКО і РОМА
та дальша Рідня

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в неділю, 6-го березня 1966 року відійшов від нас у Вічність, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, на 77-му році свого трудящого життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО і ПРАДІД

бл. п.
МИХАЙЛО ОСТАПОВИЧ

Покійний родився в місточку Єзупіль, пов. Станиславів, Зах. Україна. ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбудуться в четвер, 10-го березня 1966 року з пох. заведення П. Яреми до української католицької церкви св. Юра в Ню Йорку, а тіло спочине на цвинтарі Кальварія, Квінс.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Горем прибиті:
в Америці —
дружина — ЕЛЕОНОРА
дочка — СТЕФАНІЯ і ВАСИЛЬ ЗАГРОДНИК — зять
син — ПЕТРО з дружиною ОЛЬГОЮ в Україні
внуки — СТЕФАНІЯ, ЛЯРИСА і ЯРОСЛАВ
правнуки — ВОЛОДЯ, ЛІЛЯ, ОЛЕКСАНДЕР — всі в Україні

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ В НЮ ЙОРКУ
П'ЯТНИЦЯ, 18 БЕРЕЗНЯ 1966 р., о год. 8 веч.
в ГАЛЕРІЇ ЛІТЕРАТУРНО МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ
відбудеться ВЕЧІР про

РОМАНА ПАЧОВСЬКОГО

ПП. Л. КУЗЬМА і А. МАЛЮЦА говоритимуть про його мистецьку діяльність, а РОМАН ПАЧОВСЬКИЙ — оповість про свій творчий шлях.

Наукове Т-во ім. Шевченка в ЗДА
ШЕВЧЕНКІВСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
відбудеться в суботу, 12-го березня 1966 року в год. 6-ій веч., в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79-та вулиця в Ню Йорку.

Програма:
1. Проф. д-р В. Лев: Відкриття.
2. Проф. д-р М. Терлецький: доповідь на тему „Вічна актуальність ідеології Тараса Шевченка".
3. Проф. д-р П. Ковалів: доповідь на тему „Тарас Шевченко і українська літературна мова".

Вхід вільний!

Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗДА

Літературно-Мистецький Клюб у Філядельфії, Па.
СУБОТА, 12 БЕРЕЗНЯ 1966
Заля „ДОМУ МОЛОДІ"
4949 Н. Олд Йорк Рд.

Проф. ПЕТРО МЕГИК
матиме доповідь н. п.
„ПЛЯСТИЧНЕ МИСТЕЦТВО В УКРАЇНІ СЬОГОДНІ"
Доповідь буде ілюстрована світлинами.
Початок о год. 7:30 веч.
Вступ за добровільними датками. Гостей щиро вітаємо.

ДРАМАТИЧНИЙ ГУРТОК при ВІДДІЛАХ ООЧСУ-СУМА в БРУКЛИНІ
під керівництвом п-ні А. ДАВИДЕНКО
відограє п'єсу Вол. Кулиша на 5 картин з повстанського життя

„ЛІС ШУМИТЬ"

в СУБОТУ, 12-го БЕРЕЗНЯ 1966 Р.
в БУДИНКУ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ
(315 Схід 10 вул., Ню Йорк) Початок о 7-ій год. веч.

В НЕДІЛЮ, 20-го БЕРЕЗНЯ 1966 Р.
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
(90-96 Фліт стріт, Джерзі Сіті, Н. Дж.)
Початок о 5-ій год. веч.

УВАГА ЛЕЩЕТАРІ!
Свіжий великий СНІЖОК на Союзівці!
НАЙКРАЩА НАГОДА ДЛЯ ЛЕЩЕТАРІВ!
НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ ЗИМОЮ!
СОЮЗІВКА ВІДКРИТА ЦІЛИЙ РІК
Тепер спеціяльна ціна:
ТІЛЬКИ по $7.50 за кожний день!
На СОЮЗІВЦІ чудові з'їзди для ПОЧАТКУЮЧИХ лещетарів.
Безплатно витяг линвою до гори.
Також гарні місця для САНКУВАННЯ. Їзда на ЛИЖВАХ.
Тому не пропускайте нагоди. Спішіть. Замовляйте вже.
СОЮЗІВКА — тел.: Kerhonkson 914 626-5641

Праця
HELP WANTED MALE

TOOL & DIE MAKER
1-шо клясні, досвідчені, вікенди і вечорі. Можна приходити на інтерв'ю, добра платня, постійна праця, приємні умовини праці.
STEWART STAMPING CO.
630 Central Park Avenue
Yonkers, N.Y. 914 YO 5-6816

МАШИНІСТИ
(Механіки) 1-ої кляси
5 р. досв. В вікенди і веч. Перед прийняттям — розмова з кандидатами. Добра заплата, гарні умовини праці.
STEWART STAMPING CO.
630 Central Park Ave.
Yonkers, N.Y. 914 YO 5-6816

• MACHINISTS
1st & 2nd Class
Milling Machine Operators
Hydrotel Operators
Hand Finishers & Grinders
Inspectors - Mechanical
Steady Work & Overtime
Day & Night shifts
LIBERAL COMPANY BENEFITS
Blue Cross, Major Medical, Life Insurance & Long Term Disability
Call Mr. John, RA 8-4090
or apply in person from 9 a.m. to 4 p.m.
ZARKIN Machine Co.
34-10 10th ST., L. I. CITY
Convenient to subways & to buses
An equal opportunity employer

Paterson, N.J.
МУЖЧИНИ
Загальна фабрична поміч, high speed sensitive drilling and sheet metal helper. Мусять говорити по-анг.
Тел.: (201) 274-8947

KITCHEN-CABINET WORKERS
Must be experienced.
Call: MI 7-8280
ENTERPRISE WOOD PRODUCTS INC.
322 Elton Street
Brooklyn, N.Y. 11208

TRUCK MECHANICS
Brockways: Diesel Experience. 4 to 12 Midnight. All Union Benefits. Excellent Opportunity.
Call — HY 2-7000

WORKING FOREMAN
with affice Furniture Experien with office Furniture Experience in Steel and Wood. Salary open. Steady, nice working conditions. Call all week. Ask for Mr. B. or Mr. Semon at
MU 3-8990

ЮВЕЛІРИ
і до науки ювелірства до праці при різнородній золотій біжутерії. Платні вакації і свята.
Голоситись:
LARTER & SONS
83 Parkhurst St., Newark, N.J.

ПРАЦЯ ДЛЯ ЮВЕЛІРІВ
у Watch Case-Company у всіх галузях ювелірства. Для сплювачів, наповнювання і т.д. Також ручне токарство. Добра платня, постійна праця, приємні умовини.
QUEENS WATCHCASE CORP.
137-11 — 90th Ave., Jamaica
NY — JA 3-8700
Ask for Jos. Sirici

Праця
HELP WANTED MALE

PROJECT ENGINEERS AND DRAFTSMEN

To fill openings in Design and in Detailing of Continuous Pulp Cooking Systems and Equipment. Knowledge of Pulp and Paper Mill processes preferred but not essential. Only those who have had experience as Project Engineers, or as design and detail draftsmen need apply. Liberal Company Benefits and Employee Group Medical and Life Insurance Plan. Apply in confidence giving Résumé of experience and character references to:

MR. M. I. SHERMAN
KAMYR, INC.
ALLEN ST.
HUDSON FALLS, N.Y.

MEN, WANTED TO CHECK ENGINEERING DRAWINGS BEFORE BEING ISSUED TO SHOP FOR MANUFACTURE

Must know machine practices, engineering drawing procedures and must be meticulous and accurate. Knowledge of process piping and experience in pulp and paper industry preferred. For interview contact:

MR. M. I. SHERMAN
KAMYR, INC.
ALLEN STREET
HUDSON FALLS, N.Y.

ФАБРИЧНА ПОМІЧ
до праці в новій фабриці пластики. З досвідом або без. Досконала нагода на підвишки.
Голоситись особисто
ROTUBA EXTRUDERS
260 Railroad Avenue
So. Linden, N.J.

МАШИНІСТИ
All Round Men, own set ups, мусять читати пляни — блюпрінт. Постійна праця, приємні умовини. Початково $2.90 на годину з досконалими нагодами підвишки.
Тел.: ST 4-1313

MACHINE SHOP TRAINEES
SOME MECHANICAL APTITUDE NECESSARY
SEE OUR LARGER AD UNDER MACHINIST
Zarkin Machine Co.
34-10 10th ST., L. I. CITY
Convenient to subways & buses
An equal opportunity employer

MACHINIST — First Class
and trainees milling lathe, profiling, surface grinding deburrer. Minimum 53 hour week. Salary commensurate with ability, benefits.
FR 8-8073

ІСТОРИЧНЕ ОПОВІДАННЯ
У гостях добре, дома ліпше
Ціна — 85 центів.
SVOBODA
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

З ТЕАТРУ

„Легкодух" у Філядельфії

Філядельфійський „Театр у П'ятницю", під кер. Володимира Шашаровського розпочав свій театральний сезон в 1966 році в п'ятницю, 21-го січня комедією на 3 дії М. Бендікса п. н.: „Легкодух". Довго любителі театрального мистецтва ждали на відкриття цього, покищо одинокого в ЗДА постійного театру. А хто з нас знав надхненника і головного рушія цієї „каруселі", якій він сам надав назву „Театр у П'ятницю" — Володимира Шашаровського, мусів вірити його словам, що: „каруселя таки крутитиметься і то на славу українській Мельпомені та на поталу ворогам, а ще більше всякого рода „приятелям"! І Ладзько дотримав слова! Каруселя закрутилася! Та ще й як закрутилася! Понад двісті осіб, що були приявні на прем'єрі „Легкодуха" у Філядельфії були цього наявними свідками. Для відкриття театрального сезону вибрано комедію М. Бендікса (хто такий автор , на жаль не подано в програмі), яка 3-ох діях показує глядачеві на сцені дієві особи, що грають, вовтузяться, сміються, сиплять дотепами та створюють смішні дії, з яких навіть найбільші песимісти можуть і мусять разом з акторами сміятися і то сміятися „во всю". Цим разом на малій, скромній і все таки завдяки декораторові Василеві Сердюкові, справжній театральній сцені, виступили такі „дієві особи": Ліда Глинич — мила, хоч деспотична пані дому, ролю якої грає ще миліша та зовсім не деспотична в приватному житті — Марія Лисяк, її „пантофлевий чоловік", по званні маляр — Анатоль Глинич, якого знаменито зображує — зовсім не „пантофляр", зокрема в громадському і пластовому житті — Володимир Мельник, Ірина, сестра пані Ліди — справжнє чортеня на сцені, до того на причуд гарна, гарно зодіта та ще більше кокетлива — Юлія Шашаровська, Славко Крутій, приятель Анатоля Глинича — що його ролю як і неможна краще виконує завжди молодий та завжди „гамірливий" Євген Левицький, ну й, як пристало на „статочного пана", в одсій особі режисера і керівника театру — Володимир Шашаровський, що концертово відтворює ролю доброго і багатого „Дядька Сема", тобто рідного дядька Славка Крутія.

Якщо б навіть події, що продовж двох годин проходять на сцені, були автором комедії видумані, а прізвища дієвих осіб, як також чимало „вставок", зокрема в сучасну пору різко актуальних, режисером (він сам до того признається), на свій лад були „зукраїнізовані", — то кожний глядач мусить повірити акторам, що таке „на світі таки діється", зокрема, коли подібні події створюють постійні „легкодухи", що не хочуть женитися. Американці мають чудову назву для таких „легкодухів" — „плей-бой". І таким чудовим „плей-боєм" був Геньо Левицький, якому на закінчення вистави, декоратор цієї постановки і заразом знаменитий актор Василь Сердюк передав китицю квітів. Володимир Мельник — добрий актор) („в театральному житті") та як пластовий виховник (у приватному житті) не потребує кадила. Можна б тільки йому позавидувати „вдячної ролі" щасливого мужа, за якого думає і діє його власна жінка і якому оплески від вдячної публіки таки заслужено належалися.

Трудно сказати, котра з двох пань, чи як в комедії зазначено — двох сестер — Ліда чи Ірина — були кращі. Юлія Шашаровська, що лише в Америці „почала свою артистичну кар'єру", була під кожним оглядом знаменита! Заслуга в тому, очевидно її безапеляційного таланту, як також її мужа — що подібно, як покійний Володимир Блавацький, — вміє робити з артистів — людей (на сцені) і з людей — артистів (в „приватному житті"). До того всі її прикмети ставлять її беззаперечно в перші ряди теперішніх акторів не лише „Театру у П'ятницю"

Писати пеани в сторону пані Ліди Глинич — ректе: п. Марії Лисяк немає потреби. Вона не тільки добра „пісенькарка" з „Веселого Львова", але й під кожним оглядом знаменита акторка.

Реасумуючи написане: треба побачити „Легкодуха" в постановці Володимира Шашаровського з декораціями Василя Сердюка та вище згаданими акторами, щоб як слід оцінити цю величезну, муравлину і жертвенну працю самого Шашаровського і його ансамбль. Отже закликаю всіх, кому дороге українське театральне мистецтво: — Якщо появиться у ваших гніздах „Ладзькова каруселя" — філядельфійський „Театр у П'ятницю" з таким репертуаром, як „Легкодух", — не марикуйте і не плачте в камізельку, що „театру не маємо", а підіть на виставу! Напевно не пожалієте!

Іван Костюк

Андрія Триша з Гемтремку переобрано...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

репрезентували д-р Квітковський та В. Борискевич.

Після цього доповідь на організаційні теми виголосив обласний організатор Володимир Гірняк. Він підмітив найважніші обов'язки відділових урядовців та подав практичні поради, як їх успішно виконувати. Гол. секретар Ярослав Падох з'ясував стан УНСоюзу після закінчення останнього року праці та підмітив здобутки УНСоюзу в останнім чотирорічнім міжконвенційнім періоді. Імпозантні числа нових членів, здобуваних кожного року, зокрема п'ять тисяч придбаних в році 1965 та постійний розвиток УНСоюзу вказує на все ще необмежені ресурси нашої громади, яка має змогу в короткому часі утворити свою першу пістсцифєрну організацію. Окремо доповідач дав оцінку праці місцевої округи, яка в минулім році придбала дві з половиною сотні членів, розпочала процес об'єднання малих відділів та дбала про відмолодження відділових урядовців. За свою працю місцеві союзові діячі одержали відзначення у виді ювілейної відзнаки УНСоюзу, яку їм вручив гол. секретар та обл. організатор. Срібну відзнаку одержали д-р Атанас Слюсарчук, який придбав 36 членів, Петро Федик (34) і Микола Кончак (30), а бронзову Дмитро Кошельовський (18), Марія Пелехата (12), Андрій Триш (11) і Ярослав Базюк (10). Крім того д-р Я. Падох вручив золоту відзнаку обл. організаторові Володимирові Гірнякові. Від екзекутиви УНС він склав подяку всім відзначеним і минулорічній управі.

На новий рік обрано наступну окружну управу: Андрій Триш — голова, д-р Атанас Слюсарчук і Володимир Дідик — містоголови, Микола Кончак — секретар, Володимир Борискевич — англомовний секретар, Василь Терлецький — касир, Д. Васько — пресовий референт. Функції організаційного референта сповнятиме В. Дідик. До контрольної комісії обрано: Ярослава Базюка — голова та Дмитра Кошельовського і Михайла Ярему — членів. Після зборів відбулася гостина приготована панею Єлисавитою Борискевич, яка до півночі задержала на приязній розмові учасників зборів. Головною темою розмов в часі зборів і після них була недалека конвенція й обов'язки делегатів, які, без винятку, зобов'язалися придбати ще до конвенції по десять нових членів, як свій конвенційний дар УНСоюзові.

Нюаркська округа УНС відбула...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Університет в Римі в пошану ім. кардинала Иосифа Сліпого. Приявні зложили 175 дол. і рішили продовжувати збірку між своїми членами. Анна Дубас в короткій сердечній промові висказала, що і вона бачила Еміненцію Кардинала Иосифа, будучи в Римі з візитою, і мала щастя особисто повітати кардинала. Кардинал був дуже радий, коли А. Дубас, хоч роджена в ЗДА, гарно розмовляла українською мовою.

Наступила дискусія, в котрій забирали слово багато приявних урядовців і делегатів, що брали участь в минулій 25-тій конвенції а також і нові делегати, що будуть брати участь в 26-ій конвенції. Приявні одобрили працю обласного організатора п. С. Гавриша і рішили доложити всіх можливих старань, щоби кожний делегат зорганізував якнайбільше нових членів.

Приявні з повною увагою вислухали доповіді гол. касира п. Р. Слободяна та в дискусії признали, що УНС є направду певною та солідною організацією а майно інвестоване в першоклясних інвестиціях та приносить відповідні прибутки, доказом чого може послужити факт, що УНСоюз виплатив уже 33 рази дивіденди своїм членам, на загальну суму $3,560.938.oo, а на 34-ту з черги дивіденду, що має бути виплачена в червні цього року, призначено дальших $364,000.oo що разом становитиме загальну суму виплачених дивіденд $3,925.000.oo.

Показ історичної ноші

Філядельфія. — Заходами Окружної Ради Союзу Українок Америки відбувся в суботу, 5-го березня в залі Бенджамін ФренклінГайскул показ української історичної ноші, що його підготовив для останньої конвенції Союзу Українок Америки 64 Відділ цієї організації в Ню Йорку. Імпрезу відкрила голова Окружної Ради п. Осипа Грабовенська, а про історичну ношу доповідала п. З. Книш. Далі відбулась презентація живих моделів, прибраних в одяги, від княжої доби Київської Русі починаючи. Оформлення цієї імпрези з мистецьким смаком підготовили наші мистці сцени Олімпія Добровольська і Йосип Гірняк. В імпрезі взяла участь молода танцюристка Таня Лютик, яка відтанцювала декілька танків укладу п. О. Івасівки. Фортепіяновий супровід спочивав в руках проф. Богдана Перфецького. Велика заля була виповнена публікою, в цьому числі багато шкільної і студентської молоді.

У ДНІ РЕЛІГІЙНИХ СВЯТ

У Київському часописі „Молодь України" (з 12 грудня) письменник М. Талалаєвський в статті „У капелюсі і при галстуку" (тобто при краватці. — Ред.). бештає тих інтелігентів, які в дні релігійних свят відвідують церкву. „Як назвеш інтелігентом, — пише він, — пристійно одягнену, зовні охайну, на вигляд культурну пару не дуже вже й старих людей, які в дні релігійних свят забігають до Володимирського собору поклонитися Господу Богу (ці слова він пише з малих літер. — Ред), а виходячи, нашвидку, ніби соромлячись, осіняють себе хрестом ... Вони себе теж вважають за інтелігентів".

Посмертні згадки

АННА ВАСИЛИК, довголітна членкина Товариства „Любов" відд. 370 УНС в Ню Гейвен, Конн. померла нагло в п'ятницю, 25-го лютого в Ейл-Ню Гейвен Лічниці на 71 році трудолюбивого життя. Покійна народилася в селі Копиченці, повіт Гусятин, Зах. Україна. Записалась в члени УНС в березні 1944. Була також членкою Сестрицтва Неп. Зачаття. Залишила в смутку чоловіка Павла, сина Михайла, дві дочки Олена і Марія Кинистон і чотири внуків. Похорон відбувся в понеділок, 28-го лютого з похоронного заведення І. Маркевича до місцевої української греко - кат. церкви св. Арх. Михаїла а звідтіль на цвинтар св. Лаврентія при участи рідних і приятелів.
Вічна Їй Пам'ять!
Василь Гіна, секр.

МИКОЛА СТОЙКО, член Т-ва о. Маркіяна Шашкевича — Відд. 94 УНС в Гамтрамк, Міш. помер 14 лютого 1966 р. на 72 році життя. Покійний народився в селі Довжанка, пов. Тернопіль, Зах. Україна. До Америки прибув в 1909 році, а до УНС вступив 1918. Вселився в Дітройті 1919 року і належав також до Б - ва св. Михаїла, св. Імени і до церковного Комітету, де був діяльний около 20 років. Полишив в глибокому смутку дружину Анну, синів Івана і Володимира, дві невістки, троє внуків, брата Олексу і сестру Теклю. Похорон відбувся 19 лютого 1966 р. з похор. заведення до церкви Непороч. Зачаття, а відтак на цвинтар Мт. Олівер, при великій участи членів товариства, знайомих і родини.
Вічна Йому Пам'ять!
Микола Кончак

ВАСИЛЬ БАЙОР, член Т-ва о. Маркіяна Шашкевича, Відд. 94 УНС в Гамтрамк, Міш., помер 27 січня 1966 р. на 73 році життя. Покійний народився 20 жовтня 1892 р. в селіСілець Белзький, пов. Сокаль, Зах. Україна а до УНС вступит 1938 р. Полишив в смутку дві дочки Стефанію і Ірину з мужами і четверо внуків. Похорон відбувся 31 січня 1966 р. з похор. заведення до церкви Непорочного Зачаття, а відтак на Цвинтар Мт. Олівер, при участі родини, знайомих і членів Т-ва.
Вічна Йому Пам'ять!
Микола Кончак

ПЕТРО ЛАЙКОШ, член БР. отц. Николая — 104 Відд. УНС, Перт Амбой, Н. Дж., помер дня 7 лютого 1966 р. Покійний народився в селі Лищавна, повіт Сянок, Зах. Україна. Полишив в смутку 3 дочки, Марію Гоборак, Софію Гераско, Гелен Друюс, 4 сини Юсиф, Михаїл, Іван, Володимир, 11 внуків, 3 правнуки. Похорон відбувся 9 лютого 1966 з пох. заведення Зилчка до Укр. Кат. Церкви Ус. Пред. Діви при участи родини, знайомих і членів Бр. от. Николая на Парафіяльний Цвинтар.
Вічна Йому Пам'ять!
С. Мисак, секретар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 11-го БЕРЕЗНЯ 1966 Р.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. Дж. Збори Т-ва „Запорозька Січ" — 155 Відд. о год. 7-ій веч. в залі УНДому. — Мих. Фединишин секр.

НЕДІЛЯ, 13-го БЕРЕЗНЯ 1966 Р.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 292 Відд. о год. 1:30 по пол. в УНДомі. — В. Терлецький, гол., О. Рудницький, секр.

ЛІНДЕН, Н. Дж. Управа Відділу 306 ім. І. Франка подає до відома, що на річних зборах в дні 15 січня 1966 року, вибрано уряд на 1966 р. в такому складі: Михайло Копій, гол., Богдан Креховецький, скарбник, Анна Зуйко, секр., Іван Зуйко і Іван Малиш — Контрольна Комісія. — А. Зуйко, секр.

Розшуки

Пошукую
Михайла КАНДАНАЙКО,
походив з с. Постолів, повіт Лісько, син його називався Людвік Капанайко, також
Миколай Ливіцький, Петро Ливіцький, Анна Ливіцька, Софія Ливіцька.
Вони походили з с. Гузели, повіт Лісько. Прошу писати на адресу:
Irena Baranyk
2019 Iowa Street
Chicago 22, Ill.

Праця
HELP WANTED FEMALE

ГОСПОДИНЯ
Іван Лисогір із села Клибанівка, повіт Збараж, пошукує старшої жінки, яка зайнялася б домом. Я самітній вдовець, мешкаю у власнім домі, і уже на пенсії. Хто бажав би зайнятися усім, прошу голоситися на адресу:
John Lysohir
606 North State Lin Road
Sharon, Pa.

ASSEMBLERS
до загальної фабричної праці. Можність попрактикувати, якщо кваліфіковані. Постійна праця. Голоситись
Springfield Instrument Co.
260 Railroad Avenue
Hackensack, N.J.

ЖІНКА до ПРАЦІ
як господиня при канадійській родині з 3 дітьми в шкільному віці, в гарній околиці на Port Washington, L.I. Приватна кімната з чудовим видом.
Тел.: (516) TU 3-8625

NURSES
Practical — Licensed
Staff and Per Diem — All Tours Liberal Benefits
Pleasant surroundings in one of the most modern nursing homes on Long Island Opposite IBM Country Club. Call Mrs. G. Zinno,, director of nurses.
Sands Point Nursing Home
1440 Port Washington Blvd.
Port Washington
516 PO 7-2320

ГОСПОДИНЯ
до товариства жінки пів-інваліда. Спання на місці. Чудовий нов. апартамент. Приємна, тепла атмосфера. Вимагається останніх рекомендацій. Вільне в середу. Звичайне варення. Дім в Йонкерсі. Тел. 914 476-2383.

ДІВЧАТА
Фабрична праця. Навчимо, сумлінно кваліфікованих і бажаючих навчитися. Аплікант мусить мати добрий зір і звинний у пальцях. Анг. мова побажана.
Тел.: CA 6-3376

ГОСПОДИНЯ
Жінка в зрілому віці, легке варення, власна кімната, лазничка і T.V. 2 дівчинки у віці 8 і 16 р. Вимагається рекомендацій.
Тел.: (516) FR 1-3422

ДО РОБЛЕННЯ ПЕРУК
(WIG-MAKERS)
Досвід. Машиновий і ручний виріб. Добра платня, постійна праця, приємні умовини, досконала нагода для відповідних працівників.
PHONE 516 MA 4-1230

НАЙКРАЩОЇ ЯКОСТИ ХАРЧОВІ ПАЧКИ ДО СССР

Якщо хочете принести трошки радости своїм близьким в СССР, замовте для них смачні харчові пачки, якими вони будуть справді тішитися. Intertrade Express Corp., 125 East 23rd Street, New York, N. Y. 10010, спеціялізується у висилці харчових пачок до СССР. Пачки найкращої якости американських і зах. европейських харчів. Гарантована якість, що це є найліпше, що можуть купити за гроші. Достава є повністю гарантована і забезпечена, в доказ чого залучується посвідки з підписом відборця.

Фірма має спеціяльний каталог на харчові пачки з багатьма стандартовими пачками і також список для пачок, які хочете вибрати самі після вашої вподоби.

Intertrade Express Corp. висилає пачки з вашим власним одягом до СССР, як також гроші по найнижчих оплатах.

Якщо хочете вислати чудовий дарунок своїм близьким в СССР, пропонуємо порозумітися телефоном або писати до: Intertrade Express Corp., 125 East 23rd Street, New York, N. Y. 10010, Tel.: YU 2-1530 і питайте за даровими каталогами.
(Оголош.)

Real Estate

Увага! УКРАЇНЦІ! Увага!
Доми – Бизнеси – Літниська від 2 род. — 80 род.
в різних околицях великого Ню Йорку. З малою готівкою.
Голоситися до
УКРАЇНСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА
TRIDENT REALTY CO.
98 Second Avenue
NEW YORK, N. Y.
Tel.: 477-6400

ЗОЛОТА НАГОДА
Richmond Hill near Jamaica Ave. 3 род., три 5 кім. апарт., 1 апарт. вільний + 1 апарт. безконтр., гаряча вода, олив. огрівання, ґараж на 2 авта, при 40 ft. площі. Тільки — $27,500.
See S-A-C-K-E-T-T
92-16 Jamaica Ave. HI 1-5600

275 АКРІВ ЗЕМЛІ
14 акрів озеро, граничить зі стейтовим парком. Ціна — найкраща оферта, 160 акрів ліса, $75.00 — акер.
STEPHAN OLEKSIW
P. O. Box 348
KERHONKSON, N.Y.
Новий тел.: 914 626-7692

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550, New York City
це культурний дарунок.
ДОБРА КНИЖКА —

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 5-7430 — висилає —
НАДАЛІ ПАЧКИ З ОДЯГОМ і дуже добрі ХАРЧЕВІ. Ріжнож авта, холодільники, телевізори, машини до праняя і шиття і т. д. Урядові години: від 8:30-7 веч. Субота до 6 веч. Неділі: 10-та р. до 3-ти по пол.

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
ORegon 4-2568

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА"

1 інч через одну шпальту за культурні імпрези (академії, посмертні згадки, розшуки, подяки)	$3.00
1 інч через одну шпальту за приватні концерти, бизнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. п.)	$3.00
1 інч через одну шпальту за політичні оголошення (виборчі кампанії)	$4.00
Оголошення через 8 шпальт (ціла сторінка) по за інч за кожного рода оголошення.	$3.00
Виготовлення кліше на одну шпальту	$4.75
Виготовлення кліше на дві шпальти	$6.50

Повідомляється всі організації, установи і поодинокі особи, які довгують за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, доки не будуть вирівнані попередні рахунки.

В КНИГАРНІ „СВОБОДИ" МОЖНА НАБУТИ:

1. Кость Паньківський: РОКИ НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ	$7.00
2. Докія Гуменна: СКАРГА МАЙБУТНЬОМУ. Тверда оправа	5.00
3. Федір Дудко: МОЯ МОЛОДІСТЬ: Сторінки з автобіографії	1.50
4. John Panchuk: SHEVCHENKO TESTAMENT. Annotated Commentaries	3.00
5. Нестор Король: УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО — РОДОНАЧАЛЬНИК КІННОГО ВІЙСЬКА МОСКОВІЇ-РОСІЇ. Ст. 96 + ілюстрації	2.00
6. Михайло Островерха: БЛИСКИ І ТЕМРЯВИ. 1. ч. у Галицькій волості. 2. ч. Через Київ на Львів. Стор. 208.	3.00
7. Лука Луців: ІВАН ФРАНКО. Життя і творчість.	1.50
8. Ганна Черінь: ІДЬМО ЗІ МНОЮ! Репортаж. Стор. 235	3.00

Книжки висилаємо за попереднім надісланням повної належності.

SVOBODA, 83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

ТАРЗАН, ч. 5 586. Душить дим . .

'WE HAVE ONLY ONE CHANCE,' STEWART SPUTTERED. 'THROUGH--BACK DOOR--'
'THERE IS-- A SECRET MOUNTAIN TUNNEL--' BUT IN A FEW MOMENTS HE COLLAPSED.
TARZAN GRIMACED, FOR TISHA ALSO WAS OVERCOME BY THE FUMES! WOULD THERE BE TIME TO ACT-- OR WOULD THEY ALL SUFFOCATE?

— Маємо тільки одну можливість, — невиразно казав Стюарт, — через задні двері . .

— Там є секретний тунель в горах . . . Але за кілька хвилин він звалився.

Тарзан скривився, бо і Тайше була переможена димом! Чи буде ще час діяти? Чи вони всі будуть задушені димом?